8 Ιουνίου 1821

Καταστροφή στο Δραγατσάνι

Η διαταγή του Αλέξανδρου Υψηλάντη ήταν σαφής: Καμιά ελληνική κίνηση, πριν από τις 8 Ιουνίου 1821, δεν έπρεπε να γίνει στο παραδουνάβιο μέτωπο. Με τον κύριο όγκο των στρατευμάτων του, προχωρούσε προς το Δραγατσάνι, όπου σκόπευε να δώσει μάχη. Προς το Δραγατσάνι κινιόταν κι ο Ιερός Λόχος με αρχηγούς τον από τους ιδρυτές της Φιλικής Εταιρείας, Αθανάσιο Τσακάλωφ, και τον, αδερφό του Αλέξανδρου, Νικόλαο Υψηλάντη. Προς τα εκεί συνέκλινε κι ο Γιωργάκης Ολύμπιος με τον στρατό του. Εκεί, είχε ήδη φτάσει ο Βασίλειος Καραβίας (1773 - 1830) με το ιππικό.

Ο Καραβίας ήταν έμπειρος αξιωματικός, είχε υπηρετήσει στον ρωσικό στρατό και διοικούσε το ελληνικό ιππικό. Έφτασε πριν από όλους, είδε τους Τούρκους οχυρωμένους σε ένα μοναστήρι και εκτίμησε πως ήταν του χεριού του. Θεώρησε υπερβολική τη διαταγή του Υψηλάντη. Στις 7 Ιουνίου, διέταξε επίθεση. Με 800 καβαλάρηδες, όρμησε στο μοναστήρι που αντιστεκόταν. Λίγες ώρες αργότερα, 1500 Τούρκοι κατέφταναν, ενίσχυση στους πολιορκημένους. Οι Έλληνες βρέθηκαν στη μέση. Οι πιο πολλοί έφυγαν να κρυφτούν στο διπλανό δάσος. Ο Καραβίας έμεινε να πολεμάει με μόνο εξήντα συντρόφους. Πολεμούσε ακόμη, όταν, έπειτα από εξαντλητική πορεία, έφτασε στην περιοχή ο Ιερός Λόχος που μπήκε στη μάχη με βήμα ταχύ, τραγουδώντας τον ύμνο της Φιλικής Εταιρείας: 375 αξιωματικοί και οπλίτες. Ο αγώνας ήταν άνισος. Ο Καραβίας, με όσους επέζησαν, έφυγε στο δάσος. Οι ιερολοχίτες έμειναν. Ο αρχηγός των Τούρκων τους φώναξε: «Παραδοθείτε. Σας εγγυώμαι τη ζωή σας». Του απάντησαν πως οι Έλληνες δεν παραδίδονται ποτέ. Έπεφταν ο ένας μετά τον άλλον, ένας αξιωματικός, 25 υπαξιωματικοί, 120 στρατιώτες, ώσπου έφτασε ο Γιωργάκης Ολύμπιος κι έσωσε τους υπόλοιπους.

Το κακό είχε γίνει. Το φευγιό των ανδρών του Καραβία μετέδωσε τον πανικό στο στρατό του Υψηλάντη που έφτασε τελευταίος. Οι περισσότεροι το έσκασαν στα σπίτια τους. Η εκστρατεία διαλύθηκε από μια κουταμάρα. Ξημερώματα 8 Ιουνίου 1821, ο Αλέξανδρος Υψηλάντης έγραφε οργισμένος την τελευταία ημερήσια διαταγή του, μνημείο θαυμασμού και επαίνου για τον Ιερό Λόχο και καταγγελίας για τους ριψάσπιδες. Ο Τσακάλωφ δίπλα

του έκλαιγε.

Υψηλάντης, Τσακάλωφ και Ολύμπιος αποφάσισαν να χωρίσουν και να προσπαθήσουν να φτάσουν στη Ρούμελη και την Πελοπόννησο, όπου η επανάσταση είχε φουντώσει. Ο Τσακάλωφ τα κατάφερε. Ο Υψηλάντης με όσους του έμειναν, πέρασε στην Αυστρία όπου συνελήφθη. Έμεινε φυλακισμένος ως τα 1827, οπότε με ενέργειες του τσάρου απελευθερώθηκε για να πεθάνει από καρδιά τον επόμενο χρόνο. Είχε γεννηθεί το 1792.

Παλιός αρματολός στον Όλυμπο, ο Γιωργάκης (γεννήθηκε το 1772) είχε βοηθήσει τους Σέρβους στην επανάστασή τους του 1799, είχε πολεμήσει τους Τούρκους το 1805 στο πλευρό των Ρώσων, ήταν μέλος της Φιλικής Εταιρείας από τους πρώτους και είχε χριστεί από τον Υψηλάντη αρχηγός του στρατού στη Βλαχία, πριν ακόμη ξεσπάσει η επανάσταση (1820). Προχώρησε προς την Πελοπόννησο περνώντας μέσα από τα τουρκοκρατούμενα εδάφη. Είχε μαζί του τον απόστολο της Φιλικής Εταιρείας, Ιωάννη Φαρμάκη (γεννήθηκε το 1750) και 450 άνδρες. Μια ολόκληρη αυτοκρατορία τους κυνηγούσε.

Ήταν Σεπτέμβριος του 1821, όταν τους απέκλεισαν στη μονή Σέκου της Μολδαβίας. Οι Τούρκοι τους κάλεσαν να παραδοθούν με αντάλλαγμα τη ζωή τους. Ο Ολύμπιος αρνήθηκε. Αρνήθηκαν κι άλλοι έντεκα. Οι λίγοι υπόλοιποι επιζώντες κι ο Φαρμάκης παραδόθηκαν. Οι Τούρκοι έκαναν επίθεση. Ο Ολύμπιος τους άφησε να πλησιάσουν κοντά κι έβαλε φωτιά στο μπαρούτι. Ανατινάχτηκαν όλοι. Ο Φαρμάκης στάλθηκε στην Κωνσταντινούπολη όπου, παρά τη συνθήκη, αποκεφαλίστηκε.

632: Πεθαίνει ο Μωάμεθ, ιδρυτής του μωαμεθανισμού. Είχε γεννηθεί το 569 ή 571 μ.Χ.

1793: Ο από το 1784 πρωθυπουργός της Αγγλίας, Γουλιέλμος Πιτ (1759 - 1806), απαγορεύει την εισαγωγή σπόρων στη Γαλλία στα πλαίσια του αποκλεισμού. Έμεινε πρωθυπουργός ως τα 1801 και ξανάγινε το 1804.

1861: Το Τενεσί γίνεται η 11η και τελευταία νότια πολιτεία που αποχωρεί από την Ένωση.

1965: Τα αμερικανικά στρατεύματα ξεκινούν επιχειρήσεις στο Νότιο Βιετνάμ, αρχίζοντας τον «βρόμικο πόλεμο».

1973: Μετά από 34 χρόνια προσωπικής δικτατορίας, ο στρατηγός Φρανσίσκο Φράνκο παραδίδει τα ηνία της διακυβέρνησης της Ισπανίας στον Λουίς Μπλάνκο, παραμένοντας «αρχηγός του κράτους».

1995: Ο Λιν Τενγκ Χούι γίνεται ο πρώτος ηγέτης της Ταϊβάν που επισκέπτεται τις ΗΠΑ, προκαλώντας την έντονη αντίδραση του Πεκίνου.

2000: Σε μια ύποπτη συγκυρία, η οργάνωση «17 Νοέμβρη» δολοφονεί τον Άγγλο στρατιωτικό ακόλουθο στην Ελλάδα, Στέφεν Σάντερς.

2006: Σκοτώνεται από αμερικανικά πυρά ο Αμπού Μουσάμπ Αλ Ζαρκάουι, αρχηγός της Αλ Κάιντα στο Ιράκ.

2008: Σεισμός 6,5 βαθμών της κλίμακας Ρίχτερ χτυπά την Ηλεία. Δυο νεκροί, εκατό τραυματίες και πάνω από διακόσια σπίτια που κρίνονται ακατοίκητα, ο απολογισμός.

2017: Στις πρόωρες εκλογές που προκάλεσε η πρωθυπουργός της Βρετανίας, Τερέζα Μέι, το κόμμα της των συντηρητικών χάνει την αυτοδυναμία του και περιορίζεται στις 318 έδρες (8 λιγότερες από όσες χρειαζόταν) και αναγκάζεται να συνεργαστεί με το βορειοϊρλανδικό DUP
, προκειμένου να ξανασχηματίσει κυβέρνηση. Το κόμμα των Εργατικών, με αρχηγό τον Τζέρεμι Κόρμπιν ανέβηκε στις 262 έδρες (29 περισσότερες).

Η 8η Ιουνίου στον πολιτισμό

8 Ιουνίου 1937

«Κάρμινα Μπουράνα»

Το χειρόγραφο ανακαλύφθηκε το 1803, στα ερείπια ενός μοναστηριού Βενεδικτίνων, σε μια περιοχή της Βαυαρίας. Είναι ένας πάπυρος που περιέχει μεσαιωνικά ποιήματα (του Η' αιώνα) με στίχους γραμμένους στη λατινική και στη γερμανολατινική. Το θέμα τους κάθε άλλο παρά εκκλησιαστικό είναι: Υμνούν τη φύση, την ανθρώπινη ύπαρξη και τις χαρές της ζωής. Εκφράστηκε η άποψη ότι τα είχαν καταγράψει μοναχοί διωγμένοι από την εκκλησία και περιπλανώμενοι τροβαδούροι του ΙΓ' αιώνα. Το χειρόγραφο ξεχάστηκε σε κάποια βιβλιοθήκη, ώσπου, στα 1935, έπεσε στην αντίληψη του Γερμανού συνθέτη, μουσικολόγου και παιδαγωγού, Καρλ Ορφ (*βλ. 29.3.1982*), που εντυπωσιάστηκε από το περιεχόμενό του. Εμπνεύστηκε το ορατόριο «Κάρμινα Μπουράνα», μια επιθετική σύνθεση στην οποία κυριαρχούν το πιάνο και τα κρουστά. Χορός, θεατρικός λόγος και τραγούδι ενώθηκαν. Το έργο παρουσιάστηκε στις 8 Ιουνίου 1937, στην όπερα της Φραγκφούρτης. Το «Κάρμινα Μπουράνα» έγινε η πιο δημοφιλής σύνθεση του 20ού αιώνα.

1809: Πεθαίνει ο διαπρεπής Αμερικανός δημοσιογράφος Τόμας Πέιν, «πατέρας της Αμερικανικής Ανεξαρτησίας» με δράση και στη γαλλική επανάσταση, συγγραφέας των έργων «Τα δικαιώματα του ανθρώπου» και «Τα χρόνια της Λογικής» (εκδόθηκαν γύρω στα 1791).

1810: Γεννιέται ο Γερμανός συνθέτης Ρόμπερτ Αλεξάντερ Σούμαν, γνωστός από τα έργα του για πιάνο. Πέθανε στις 29 Ιουλίου 1856.

1876: Πεθαίνει η Γαλλίδα ανατρεπτική λογοτέχνιδα Γεωργία Σάνδη (Αρμαντίν Ορόρ Λουσίλ Ντιπάν, βαρόνη Ντιντεβάν), ερωτική σύντροφος διασήμων ανδρών της εποχής της. Είχε γεννηθεί το 1804.

1916: Γεννιέται ο Βρετανός βιολόγος σερ Φράνσις Κρικ, βραβείο Νόμπελ για τις έρευνές του που οδήγησαν στον καθορισμό της μοριακής δομής του DNA.

1969: Πεθαίνει ο Αμερικανός Ρόμπερτ Τέιλορ, σταρ και ωραίος της οθόνης, πρωταγωνιστής σε πάνω από 70 ταινίες, ανάμεσα στις οποίες ο κλασικός «Ιβανόης».

2010: Πεθαίνει ο σκηνοθέτης Ανδρέας Βουτσινάς. Είχε γεννηθεί στις 22 Αυγούστου 1932, στο Χαρτούμ του Σουδάν.